

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 25. november 2004
Kontor: 4.s.kt.
J.nr.: 2004-1330-11
Sagsbeh.: hsa
Fil-navn: Dokument 4

Besvarelse af spørgsmål 3 (ad L 102 - Forslag til lov om ændring af offentlig sygesikring, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 19. november 2004

Spørgsmål 3:

"Ministeren bedes redegøre for på hvilke områder, lovforslaget afviger fra gældende regler og praksis på området i forhold til klage over Lægemedelstyrelsens afgørelser om tilskud, herunder bedes oplyst begrundelserne for afvigelser. I forlængelse heraf ønskes en uddybning af lovforslagets bemærkninger om begrundelserne for, at Lægemedelstyrelsens afgørelse om individuelle tilskud ikke længere skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed."

Svar:

Lovforslagets bestemmelser om klageadgang i forbindelse med Lægemedelstyrelsens afgørelser om tilskud er helt overvejende udtryk for en videreførelse eller en præcisering af den gældende retstilstand.

På ét punkt indebærer lovforslaget en ændring i forhold til de gældende regler, idet det med § 7 f, som indsat ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås, at Lægemedelstyrelsens afgørelser om individuelle tilskud, dvs. forhøjet tilskud, kronikertilskud og terminaltilskud, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Herved bringes reglerne om disse tilskudstyper i overensstemmelse med reglerne om enkelttilskud, som tegner sig for langt det største antal ansøgninger om individuelle tilskud, og hvor der med de nugældende regler ikke er adgang til at påklage Lægemedelstyrelsens afgørelser.

De nævnte tilskudstyper er kendetegnet ved, at tilskuddet ydes til en bestemt patient på grundlag af en sundhedsfaglig vurdering af den pågældende patients behov for behandling med et bestemt lægemiddel og efter ansøgning fra den behandlende læge.

Da Indenrigs- og Sundhedsministeriet - i modsætning til Lægemedelstyrelsen - ikke er i besiddelse af sundhedsfaglig kompetence, er ministeriet de facto afskåret fra at afprøve Lægemedelstyrelsens sundhedsfaglige vurdering af patientens sygdomsforhold m.v., som ligger til grund for afgørelser om disse individuelle tilskud.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at det med lovforslagets § 7 e, stk. 1, præciseres, at den ansøgende læge eller tandlæge er part i sager om de individuelle, patientspecifikke tilskud. Den gældende praksis er begrundet i, at spørgsmålet om, hvorvidt konkrete patienter har behov for behandling med lægemidler og bør ydes medicintilskud på de særlige vilkår, som de omhandlede ordninger er udtryk for, beror på en konkret sundhedsfaglig vurdering, som foretages af den pågældende patients egen læge. Præciseringen af retstilstanden på området, som går tilbage til ikrafttrædelsen af sygesikringsloven, sker efter en henstilling herom fra Folketingets Ombudsmand.